V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským súdom v Prešove (Slovensko) dne 1. srpna 2014 – Provident Financial s. r. o. v. Zdeněk Sobotka

(Věc C-372/14)

(2014/C 380/02)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský súd v Prešove

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Provident Financial s. r. o.

Žalovaný: Zdeněk Sobotka

Předběžné otázky

1. Má se směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ([1]) ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách") (Úř. věst. L 149, s. 22) vykládat tak, že se za nekalou obchodní praktiku považuje také chování poskytovatele spotřebitelského úvěru, pokud předkládá smluvní podmínky spotřebitelovi tak, že vytváří formálně dojem o možnosti výběru doplňkové služby o zajištění splátek úvěru a ve skutečnosti nepatřičně ovlivňuje spotřebitele, aby doplňkovou službu přijal?

2. Má se směrnice o nekalých obchodních praktikách vykládat tak, že se za nekalou obchodní praktiku považuje jednání věřitele, pokud spotřebiteli předkládá smluvní podmínky takovým způsobem, že spotřebiteli poskytne údaj o výši roční procentní sazby nákladů (RPSN), jejíž součástí nejsou náklady na doplňkovou službu?

3. Má se směrnice o nekalých obchodních praktikách vykládat tak, že se za nekalou obchodní praktiku považuje jednání věřitele, pokud na trhu se spotřebitelskými úvěry vyžaduje od spotřebitelů podstatně vyšší cenu za vedlejší službu, než jsou skutečné náklady na takovouto vedlejší službu, a zda se tak neobchází požadavek transparentnosti skutečných celkových nákladů na spotřebitelský úvěr, pokud náklady na vedlejší službu nejsou součástí RPSN?

4. Má se směrnice Rady 93/13/EHS ([2]) ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „směrnice 93/13/EHS") vykládat tak, že služba zajištění splácení spotřebitelského úvěru, jejímž předmětem je hotovostní přebírání splátek úvěru od spotřebitele, představuje hlavní předmět plnění při spotřebitelském úvěru?

5. Má se směrnice Rady 87/102/EHS ([3]) ze dne 22. prosince 1986 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru, pozměněná a doplněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES ([4]) ze dne 16. února 1998, vykládat tak, že se do RPSN zahrnuje i odměna za hotovostní přebírání splátek úvěru nebo její část, pokud odměna podstatně převyšuje náklady nezbytné na tuto vedlejší službu, a má se článek 14 této směrnice vykládat tak, že jde o obcházení institutu RPSN, pokud při doplňkové službě odměna podstatně převyšuje náklady na doplňkovou službu a odměna není zahrnuta do RPSN?

6. Má se směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách vykládat tak, že ke splnění požadavku transparentnosti vedlejší služby, za kterou se platí administrativní poplatek, stačí, že cena této administrativní služby (administrativní poplatek) je jasná a srozumitelná, i když předmět plnění této administrativní služby není určen?

7. Má se čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách vykládat tak, že pouhá skutečnost, že administrativní poplatek je zahrnut do výpočtu RPSN, brání tomu, aby se vykonal soudní přezkum takovéhoto administrativního poplatku pro účely této směrnice?

8. Má se směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách vykládat tak, že samotná výše administrativního poplatku pro účely této směrnice brání soudnímu přezkumu?

9. Je-li odpověď na otázku pod bodem 6 taková, že předmět administrativní služby, za kterou se má platit administrativní poplatek, je dostatečně transparentní, představuje v takovém případě administrace se všemi možnými v úvahu přicházejícími administrativními pracemi a úkony hlavní předmět spotřebitelského úvěru?

10. Má se čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách vykládat tak, že pro účely této směrnice je relevantní *inter alia* skutečnost, že za poplatek za vedlejší službu obdrží spotřebitel plnění, které převážně není v jeho zájmu, ale v zájmu věřitele spotřebitelského úvěru?

([1]) Úř. věst. L 149, s. 22.
([2]) Úř. věst. L 95, s. 29.
([3]) Úř. věst. 1987 L 42, s. 48.
([4]) Úř. věst. L 101, s. 17.

Žaloba podaná dne 20. srpna 2014 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-398/14)

(2014/C 380/03)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nezajistila odpovídající úroveň čištění městských odpadních vod v 52 uvedených aglomeracích, u nichž bylo zjištěno porušení povinnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 4 směrnice 91/271/EHS ([1]) o čištění městských odpadních vod;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.